

viris sanctis communicatus esse dicitur. Incipit: ज्यो-
तिर्मातृसदानंदनिर्मलज्ञानमूर्तये । नमः शिवाय शान्ताय ब्रह्मणे लिंग-
मूर्तये ॥ १ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ आख्यातं भवता सूत विष्णोर्महात्ममुत्तमं ।
समस्ताघहरं पुण्यं समासेन श्रुतं च नः ॥ २ ॥ अन्येषां चैव देवानां श्रुतं
विस्तरशः पुनः । संगोपांगविधानेन (सांगो°) सूताख्यात विशेषतः ॥ ३ ॥
इदानीं श्रोतुमिच्छामो महात्म्यं त्रिपुरद्विषः । तद्भक्तानां च महात्म्यं सर्व-
पापहरं परं ॥ ४ ॥ तन्मंत्राणां च महात्म्यं तथैव द्विजसत्तमः । तत्कथा-
याश्च तद्भक्तेः प्रभावमनुवर्णय ॥ ५ ॥ सूत उ° ॥ एतावदेव मर्त्यानां परं
श्रेयः[ः] सनातनं । यदीश्वरकथायां वो जाता भक्तिरहेतुकी ॥ ६ ॥
अतःस्वद्विभक्तिशस्य (atas tadbhakti°) महात्म्यं वर्णयते मया ।
अविकल्पायुषा नालं वक्तुं विस्तरतःस्ततः ॥ ७ ॥ सर्वेषामपि पुण्यानां
सर्वेषां श्रेयसामपि । सर्वेषामपि यज्ञानां जपयज्ञः परः स्मृतः ॥ ८ ॥
तत्तादौ जपयज्ञस्य परं स्वस्त्ययनं महत् । शार्वे षडक्षरं दिव्यं मंत्रमाहु-
महर्षयः ॥ ९ ॥ etc.

Cap. 1. De vocum *Namah Śivāya* sive *Om Namah Śivāya* sanctitate. Narratio de Dāśārha, Mathurae rege, et Kalāvatī uxore, qui a Garga, quamnam in vita priore conditionem tenuissent, edocentur. 2. Śiva quarto decimo Māghae mensis obscurae lunae die colendus est, quo in cultu Vilvae arboris folia adhibentur. Narratio de Mitrasaha rege, postmodum Kalmāśhānghri appellato. 3. De Gokarṇa, loco sancto, et Gokarṇeśalingae (sive Mahābalae) origine. 4. De Sanjñā, solis uxore, narratio notissima. Cujus deae nomen *Randalā* alibi me legere non memini: रतेजः (sic) सवितुर्थे च दलितं यच्चया-
धुना ॥ ५ ॥ रंदलेति च ते नाम द्वापरान्ते भविष्यति । 5-8. Śivae invocatio et Śivarātris observatio, quamvis fortuitae, quantum valeant, Chāṇḍālīs cujusdam exemplo probatur. 9. Vimarśhaṇae, Kirātarum regis, et Kumudvatīs uxoris fata. 10 (fol. 39^b). Śiva sub vesperum (prado-sha) dierum Lunae et Saturni, et tertii decimi semi-mensis diei, sive etiam uniuscujusque diei colendus est. Narratio de Chandrasena, Ujjayinīs rege, et de pastoris filio (Śrīkara). 11-13. Narratio de Satyaratha, Vidarbharum rege, et ejus filio. 14. De vespera diei tertii decimi (ubhayoḥ pakshayoḥ) observanda praecepta, a Śāṇḍilya tradita. 15. Dharmaguptae, Satyarathae (c. 11) filii, res gestae enarrantur. 16. De Śiva vespera diei Lunae colendo. Narratio de Śimantini, Chitravarmanis, Champāvātīs et Mathurae regis, filia. 17. Quum fato decretum esset, ut quarto decimo aetatis anno vidua esset, Chandrángada (sive Chitrángada), Indrasenae regis, filius, illius conjux, Yamunae undis submersus est. At a serpentibus marinis servatus, in Takshakae sedem pervenit. 18. Septem locorum infernorum (अतलं वितलं चैव सुतलं च तलातलं । महातलं रसापूर्वं तलं पातालमेव च ॥), et Śeshae sedis descriptio. 19. Chandrángada in regnum suum redit, parentes a hostibus captos liberat, cum uxore

conjungitur. 20 (fol. 82^a). Narratio de Sumedhase, Vedamitrae sacerdotis, et Sāmavate, Sārasvatae filio, qui posterior in mulierem mutatus est. 21. Sāmavat quibus vitae prioris facinoribus in hoc fatum incurrerit, ostenditur. 22, 23. Narratio de Mandara sacerdote et Pingalā veśyā, qui quum Rishabham, Śivae cultorem, honorifice excepissent, postmodum alter Vajrabāhus filius, Bhadrāyus nomine, altera Chandrángadae filia, Kīrtimālinī appellata, renati sunt. 24. Śivakavacham. 25. Bhadrāyus, devictis in pugna hostibus, Kīrtimālinīm in matrimonium ducit, et, a patre, Daśārṇarum rege, agnoscitur. 26. Idem, a Śiva tentatus, religiosum deorum cultorem se probat. 27. Cineris, quo Śivae cultores corpus illinere solent, sanctitas narratione quadam probatur. Durjaya enim, Yavanarum rex, qui propter vitam libidinosam varias metamorphoses subierat, et denique in Rākshasam mutatus erat, quum Vāmadevam tetigisset, sceleribus liberatus est. 28. De signo, cinere (gomaya-sambhava) facto, quo Śaivae frontem, humeros, brachia, femora notare solent (tripuṇḍhra): ललाटोरुभुजद्वये ॥ ३९ ॥
स्कंधे च लेपयेद्भस्म सजलं मंत्रपावितं । तिस्रो रेखा भवंत्येषु स्थानेषु मुनिपुंगव ॥ ४० ॥ भुवोर्मध्यं समारभ्य यावदंतो भवेद्भुवोः । मध्यमाना-
मिकांगुल्योर्मध्ये तु प्रतिलोमतः ॥ ४१ ॥ अंगुष्ठेन कृता रेखा त्रिपुंड्राख्या हि सा मता । तिसृणामपि रेखाणां प्रत्येकं नव देवताः ॥ ४२ ॥ 29. Fidem (śraddhā) piis operibus praestantiorē esse, miraculo quodam probatur. Quum enim Śabarī quaedam, conjugii cinis de rogo desumptus ut suppeteret, et casam incendisset, ipsaque in flammās se praecipitasset, Śivae favore incolumis exiit. 30 (fol. 123^b). De Eleocarpi baccarum sanctitate. Narratio de Śimanta (Sudharman B.), Bhadrāsena, Kāśmīrae regis, filio, et Tāraka amico. 31. De precibus notissimis, Rudrādhyāya, Rudrajāpya, Śatarudriya dictis. 32. Umāmaheśvaram vratam (Chaitre cha Mārgaśīrṣhe cha aṣṭamyām chaturdaśyām cha). 33. Narratio de Śaradā, Devarathae sacerdotis, filia. 34. Purāṇarum auditio commendatur.

Quae sequuntur capita appendicis instar videntur serius addita esse. 35. De diebus ad ritus peragendos idoneis (tithinirṇaya). 36. De largitionum piarum sedecim generibus. 37. De spiritus coercitione et gāyatrī prece. 38 (fol. 178^b). De scelerum expiatione. 39, 40. De majorum et minorum peccatorum (mahāpātaka, upapātaka) expiatione Nāradae cum Nala rege colloquium. 41. De devotione religiosa (bhakti, bhaktiyoga). 42. De Śivae colendi ratione. 43. Devotionem et fidem Śivae acceptiorē esse, quam dona quantumvis munifica, narratione de Kāśīrāja, Vārāṇasīae rege, et Kṛishṇabhakta sacerdote probatur.

Ad definiendam operis aetatem haec optime verba